

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רע"ב ע"ב

פרשת עקב

טקסט הזוהר

לְדַקְדֵּק בָּהּ. וְצָרִיךְ לְמַכְצֵעַ מֵאַתֵּר דְּבִשׁוּלוֹ יָפֶה, בְּגִין דְּבִשׁוּל אִיהוּ גָמֵר פְּרִי, וְדָא ו'.
וְעֲשֶׂרָה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לְמַעַבְדַּב בְּסַעֲוִדָתָא. חַד, נְטִילַת יָדִים. תְּנִינָא לְתַקְנָא שְׁתִּי
כְּפָרוֹת לְשִׁבְתָּ. תְּלִיתָא, לְמִיכַל תַּלְתַּת סַעֲוִדָתִין, וְלֵאוּסְפָא מַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. רְבִיעָא,
לְאַנְהָרָא פְּתוּרָא בְּשִׁרְגָא. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ, שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן, וּמִנּוּרָה בְּדָרוֹם. וְצָרִיךְ הֶסְכָּה,
כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ הֶסְכּוֹ אֶחָד מִבְּרַךְ לְכָלָם.

תרגום לעברית

וְעֲשֶׂרָה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לַעֲשׂוֹת בְּסַעֲוִדָּה: אֶחָד - נְטִילַת יָדִים. שְׁנִי - לְתַקֵּן שְׁתִּי
כְּפָרוֹת לְשִׁבְתָּ. שְׁלִישִׁי - לֶאֱכֹל שְׁלֹשׁ סַעֲוִדוֹת, וְלְהוֹסִיף מַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. רְבִיעִי - לְהַאִיר
אֶת הַשְּׁלַחַן בְּנֵר, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֶה, שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן וּמִנּוּרָה בְּדָרוֹם. וְצָרִיךְ הֶסְכָּה, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְוֶה, הֶסְכּוֹ - אֶחָד מִבְּרַךְ לְכָלָם.

טקסט הזוהר

וּבְשִׁבְתָּ, בְּכָל מְלוֹי, צָרִיךְ לְאַתּוּסְפָא מַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, בֵּין בְּמַאֲכָלִיו, וּמִשְׁתִּיו, בֵּין
בְּלְבוּשׁוֹי, בֵּין בְּהִסְבִּיתָּהּ. דְּצָרִיךְ לְתַקְנָא לֵיהּ מִסְכָּה שְׁפִירָא, בְּכְמָה כָּרִים וּכְסֻתּוֹת
מְרֻקָּמִין, מְכַל דְּאִית בְּבִיתָּהּ, כְּמָאן דְּתַקִּין חוּפָּה לְכָלָהּ. דְּשִׁבְתָּא אִיהִי מְלַכְתָּא, וְאִיהִי

כָּלָה. וּבִגְזֵן דָּא הוּוּ נַפְקֵי מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין עָרַב שֶׁבֶת לְאַקְדָּמוּתִי לְאַרְחָא, וְהוּוּ אֲמַרִי בְּאִי כָּלָה בְּאִי כָּלָה. וְצָרִיכִין לְאַתְעָרָא שִׁירָה וְחֻדְוָה לְפִתּוּרָה לְגַבְהָ.

תרגום לעברית

ובשבת, בכל דבריו צריך להוסיף מחל על קדש, בין במאכליו ומשקיו, בין בלבושיו, בין בהסבתו, שצריך להתקין לו מסבה יפה, בכמה כרים וכסתות מרקמים מכל שיש בביתו, כמו שמתקין חפה לכלה, ששבת היא מלכה, והיא כלה. ולכן היו יוצאים בעלי המשנה ערב שבת לקדם את האורחת, והיו אומרים: באי כלה, באי כלה. וצריכים לעורר שירה וחדוה לשלחן אליה.

טקסט הזוהר

ולא עוד, אלא דאית רזא אחרא. כגוונא דצריך לקבלא גבירתה, בכמה נהורין דשרגין בשבת, ובכמה ענוגין, ולבושין שפירין, וביתא מתקנא, בכמה מאני דתקונא, בהסבה יפה לכל חד וחד. ובהאי חדוה ותקונא, גרמין דאשתארת שפחה בישא בחשוכא, ברעבון, בבכיה, בהספד. בלבושין אוכמין פארמלתא. דאי מלאה זו, חרבה זו.

תרגום לעברית

ולא עוד, אלא שיש סוד אחר. כמו שצריך לקבל את גבירתה בכמה אורות של גרות שבת, ובכמה ענוגים ולבושים יפים, ובית מתקן בכמה כלים של תקון, בהסבה יפה לכל אחד ואחד, ובזאת החדוה והתקון גורמים שנשארת שפחה רעה בחשך, ברעבון, בבכיה, בהספד, בלבושים שחורים פאלמנה. שאם מלאה זו - חרבה זו.

טקסט הזוהר

יצר טוב, מטרוניתא קדישא. מלכות הקדש דנחתא בשבת. כלילא מעשר ספירין. מעטרא בשבע שמהו שאינן נמחקין. בכמה מרכבות דחיוון. ובכמה חזילין ומשרין. ומלקא נפיק לקבלא בכמה משרין. ואשתארת יצר הרע שפחה בישא בחשוכא,

כְּאַרְמִלָתָא בְּלֹא בַעֲלָה בְּלֹא מְרַכְבּוֹת.

תרגום לעברית

יֵצֵר טוֹב גְּבִירָה קְדוּשָׁה, מַלְכוּת הַקֹּדֶשׁ שִׁינְרֹדֶת בְּשֶׁבֶת, כְּלוּלָה מַעֲשֵׂר סְפִירוֹת, מַעֲטָרוֹת בְּשֶׁבַע שְׁמוֹת שְׁאִינָם נִמְחָקִים, בְּכֶמֶה מְרַכְבּוֹת שֶׁל חַיּוֹת וּבְכֶמֶה חִילוֹת וּמַחֲנוֹת. וְהַמֶּלֶךְ יוֹצֵא לְקַבְּלָהּ בְּכֶמֶה מַחֲנוֹת, וְנִשְׁאַר יֵצֵר הָרַע, הַשֹּׁפֵחַ הָרָעָה בַּחֲשָׁה, כְּאַלְמָנָה בְּלִי בַעֲלָה, בְּלִי מְרַכְבּוֹת.

טקסט הזוהר

וְאֵלֵין דְּאַתְמָר עַל־יְהוּ, לְמַזְבְּחִין וְלְמַקְטָרִין לְמַלְכַּת הַשָּׁמַיִם וְלְמַזְלוֹת אֲשֶׁר לֹא צוּיְתִי, הוּא פּוֹלְחָנָא דְשִׁפְחָה בִּישָׂא, דְּשִׁלְטִי בְּעַרְבֵי שַׁבָּתוֹת וְעַרְבֵי לֵילֵי רַבִּיעִיּוֹת. מַה הוּא אֵלֵין עֲבָדִין. הוּא נִטְלִין לְבוֹשִׁין אוֹכְמִין, וְחִשְׁכָּאן נְהוֹרִין, וְעֲבָדִין הַסְפָּדָא בְּלִילֵי שַׁבָּתוֹת כְּדִי לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּהִדָּה כְּמָה דְּאִיהִי שְׂרִיא, כִּי (קַהֲלַת ז) גַּם זֶה לְעוֹמֶת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים.

תרגום לעברית

וְאֵלֶּה שְׁנֵאֲמַר עַל־יָהּ, לְמַזְבְּחִים וְלְמַקְטָרִים לְמַלְאֲכַת הַשָּׁמַיִם וְלְמַזְלוֹת אֲשֶׁר לֹא צוּיְתִי, הִיא עֲבוּדָה שֶׁל הַשִּׁפְחָה הָרָעָה, שֶׁשׁוֹלֶטֶת בְּעַרְבֵי שַׁבָּתוֹת וְעַרְבֵי לֵילוֹת רַבִּיעִי, מַה הִיוּ עוֹשִׂים אֵלֶּה? הִיוּ לוֹקְחִים לְבוֹשִׁים שְׁחָרִים, וּמַחְשִׁיכִים אֶת הָאוֹרוֹת, וְעוֹשִׂים הַסְפָּד בְּלִילֵי שַׁבָּתוֹת לְהַשְׁתַּתֵּף עִמָּה כְּמוֹ שֶׁהִיא שְׂרוּיָה, כִּי (קַהֲלַת ז) גַּם [אֵת] זֶה לְעַמֵּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים.

טקסט הזוהר

בְּתַר דְּחָאבוּ יִשְׂרָאֵל, וְאַתְחַרְבּ בִּי מִקְדָּשָׁא, אֲתַמָּר בְּשִׁכְיִנְתָּא אִימָא קְדִישָׁא, (אִיכָה א) אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדַד הָעִיר רַבְתִּי עִם הָיְתָה כְּאַלְמָנָה, וּמַכְבִּין בְּלִיל תַּשְׁעָה בְּאַב נְהוֹרִין וְשַׁרְגִין, וְעֲבָדִין הַסְפָּד, וְיִתְבִּין כְּאַבְלִים לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּדוּחְקָא דְשִׁכְיִנְתָּא. בְּגִין דְּאִינוּן גְּרָמוּ לָהּ כָּל הַהוּא תְּבִירוֹ.

אחר שחטאו ישראל ונחרב בית המקדש, נאמר בשכינה האם הקדושה, (איכה א) איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה, ומכבים בליל תשעה באב אורות ונרות, ועושים הספד ויושבים כמו אבלים, להשתתף בצער השכינה, משום שהם גרמו לה כל אותו השקר.

טקסט הזוהר

חמשה, כוס דויכלו. שתיתא, למחוי על פתורא מלי דאורייתא. שביעאה, לארכאה על פתורא, בגין דעניי ייתון על פתוריה. תמינאה, נטילת ידים במים אחרונים. תשיעאה, ברכת המזון. עשיראה, כוס דברכה. וצריה לאחזרא עליהו, ולתקנא לון ברזא קדישא, דאיהי כלולה מעשר ספיראן, ואיהו פתורא דקודשא בריה הוא, מסטרא דגבורה. ובגין כה אוקמוה רבנן, שלחן בצפון.

תרגום לעברית

חמישי - כוס של ויכלו. ששי - להיות על השלחן דברי תורה. שביעי - להאריה על השלחן כדי שעניי יבאו לשלחנו. שמיני - נטילת ידים במים אחרונים. תשיעי - ברכת המזון. עשירי - כוס של ברכה. וצריה לחזר עליהם ולתקנם בסוד קדוש, שהיא כלולה מעשר ספירות, והוא השלחן של הקדוש ברוך הוא מצד הגבורה, ולכן פרשוה רבותינו שלחן בצפון.

טקסט הזוהר

חד (עיין לעיל ברעיא מהימנא פרשת פנחס רמ"ה ע"א. כוונת י' דברים של שולחן שבת) נטילת ידים, דהכי אוקמוה רבנן דמתניתין, ידים מזוהמות פסולות לברכה, בגין דאינון שניות לטומאה, דאיהו אב הטומאה. דאיהו ראשון כד אינון מסאבות, וכד אינון טהורות אינון שניות לברכה. דברכה לא שריא אלא על טהרה. כהנא דאיהו איש טהור, איש חסד, שריא עליה ברכתא. הדא הוא דכתיב, (תהלים קלג) כשמן הטוב על

הָרֹאשׁ וְגו'. וּבִגִּין דָּא, (במדבר ו) דִּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. וְאוֹקְמוּהָ, כָּל כֹּהֵן הַמִּבְרָךְ, מִתְּבָרָךְ. וְשֹׁאֵינוֹ מִבְּרָךְ, אֵין מִתְּבָרָךְ. וְאוֹקְמוּהָ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין, כָּל בְּרָכָה שֶׁאֵין בָּהּ אֲזִכָּרָה וּמַלְכוּת לָאוּ שְׁמִיָּהּ בְּרָכָה. מַלְכוּת אֲדָנִי.

תרגום לעברית

אחד - נטילת ידים, שפארוה רבותינו של המשנה, ידים מזהמות פסולות לברכה, משום שהן שניות לטמאה, שהוא אב הטמאה, שהוא ראשון כשהן טמאות, וכשהן טהורות הן שניות לברכה, שהברכה לא שורה אלא על טהרה. הכהן, שהוא איש טהור, איש חסד, שורה עליו ברכה. זהו שכתוב (תהלים קלג) כשמן הטוב על הראש וגו'. ולכן, (במדבר ו) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל וגו'. ופרשוה, כל כהן המברך - מתברך. ושאינו מברך - אין מתברך. ופרשוה בעלי המשנה, כל ברכה שאין בה אזכרה ומלכות, אין שמה ברכה. מלכות אדני.

טקסט הזהיר

ועוד, נטילת ידים צריכה ליטול לון עד פרקא, דגזרו עליה י"ד פרקין, בההוא שעתא שריא יד יי' עליה, ואיהי יד דברכה מסטרא דחסד דביה חכמה ביד זמיניה. ואיהי יד דקדושה, מסטרא דגבורה, ושרייה בדינא. (נ"א וידא דשמאלא) ואיהי יד דיחודא, מסטרא דתפארת, דשרייה ב"ד פרקין דגופא, דאינון שנים עשר פרקין בתרין דרועין, ותרין שוקין. ותרין בגופא ובכרית.

תרגום לעברית

ועוד, נטילת ידים צריכה לטל אותן עד הפרק, שגזרו עליו י"ד פרקים, באותה שעה שורה עליו יד ה', והיא יד של ברכה מצד החסד שבו חכמה ביד זמינו. והיא יד של קדשה מצד הגבורה, ושרויה בדין. (ויד שמאל) והיא יד היחוד מצד התפארת, ששורה ב"ד פרקי הגוף, שהם שנים עשר פרקים בשתי זרועות ושתי שוקים, ושנים בגוף ובכרית.

ותלת זמנין י"ד, איהו מ"ב, יי"י, מן י"ד י"ד, י"ד, רמוז יב' רכך ז' אר י' שא, מן
הוי"ה הוי"ה הוי"ה. ד' ד' ד' מי"ד י"ד י"ד, אינון רמיזין באדנ' יי אדנ' יי אדנ' יי.
ואמר הנביא עליהו, (ירמיה ז) היכל יי' היכל יי' המה. והאי נטילא ביד
דאתתקנת.

תרגום לעברית

ושלש פעמים ארבעה עשר הוא ארבעים ושנים. יי"י מי"ד י"ד י"ד, רמוז יב' רכך
ז' אר י' שא, מהוי"ה הוי"ה הוי"ה. ד' ד' ד' מי"ד י"ד י"ד, הם רמוזים באדנ' יי
אדנ' יי אדנ' יי. ואמר הנביא עליהם, (ירמיה ז) היכל ה' היכל ה' המה.
והנטילה הזו ביד שיהתקנה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רע"ג ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וכל סטר מג' אנפי חיון, דאינון יי' יי' יי'. ומתלת גדפי חיון, דאינון ד' ד' ד', כלו
צריך למהוי מכח

תרגום לעברית

וכל צד משלשת פני החיות, שהם יי יי יי, ומשלש פנפי החיות, שהן ד' ד' ד', כלם
צריך להיות מכח אדם. והוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א. הכח שלו - יו"ד וא"ו דל"ת,
ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף. והמלכה לא שרויה בכח שלו, בפרקי
האצבעות, עד שעוברת מהם הנהמה, השפחה הרעה הפסולה, אשת הפסול. ולכן
פרשה בעלי המשנה, ידים מזהמות פסולות לברכה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

